

FAMILIA.

BUDA-PESTA

4 Maiu st. v.
16 Maiu st. n.

Va eși joi'a și duminec'a.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 34.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

Scene comice din lumea parisiانا.

(Urmare.)

IV.

Sunt multe parti scabroase ce-mi potu fi interdise,
Caci vedi ca pan'ace sunt multe file scrise
Si par' ca totu nimica eu n'am pututu se spunu;
Prin cate-va *posiade* culesu 'n convinctiune
Nu potu descri vietia ce altii in volume
Imense si cetite, prin ani, abia adunu!
In adeveru imi place privi acesta lume
Cu ironia numai, in partile-i comune
Si dramele-i nu trebue luate 'n seriosu;
Caci omenirea joa o trista comedia,
In care vietia noastra e-o vecinica prostia,
Sub unu aspectu ridicolu pre comicu seu duiosu!
Asiu fi doritu mai bine se-ti scriu literatura,
De arte, de sciintie, de spiritu, de cultura,
De totu ce intr'o tjera e nobilu si frumosu:
De teatru, de vietia francesului privata,
Ce inca in virtute mai pare consacrata,
Cu tote ca multa tinde spre cerculu vijiosu.
Asiu fi doritu . . . dar inse am cugetatu mai bine,
Ca spatiulu si scopulu unei scrisori convine,
In relatari intinse a fi mai marginitu:
Caci eu in aste linii nu mi-am propusu a-ti face
Tabloulu vietii nostre complete si opace,
Antica, cunoscuta ca unu jurnalul cetitu!
Nici n'am atinsu din vietia o parte importanta,
Ce pentru tine pote e multu interesanta
Sub diferite puncte adanci, de studiatu.
Esista multe scene de trista comedia
In sfer'a unor omeni hraniti de poesia
Si muritori de fime, ce inca n'am notatu.
Sunt jurnalisti si omeni de litere si arte,
Miseri, flamandi de nume, fatali, ce nu au parte
A fi distinsi, caci geniulu *comunu* nu pote fi;
Cu pen'a, sub ideia de-a nu fi in sclavia,
Persecutati de sorta, ei luptu in saracia,
Si moru far' ca hazardulu se-i pota indulci!
Cu spiritu susceptibilu in declamari, in presse,
Nimicu nu sunt aceste fiinti neintielese,
Principii utopiste, instincte si pasiuni;
Athei, facu mariagiuri seu ingropari civile,
Si dupa-o cariera de lupte inutile,
Ei cadu! . . . pieru in spitaluri, in suferinti febrile,
Se 'mpuscu! . . . seu moru de tineri, nenorociti, ne-
buni . . .

Am cunoscutu de-aceste figuri interesante,
Si-am asistatu la multe ridicule, pedante
Inmormentari civile de *frati* si de *amici*;
Caci din pecate reulu ia proportiuni gigante

Si are influinta numai pinte calici . . .
Sunt multe scene 'n vietia, cand comice, cand triste,
Ce-aru merita unu studiu, idei specialiste,
A le pute cunoaste, petrunde seu simti;
Si eu in aste renduri trecu numai in reviste
Priviri, de care astadi abia-mi potu aminti! . . .

* * *

Nici n'am intratu in vietia amara, anathema,
Ce mana o junetia misera si bohema,
In vast'a capitala unica pe pamentu;
E tristu! . . . e unu spectacolu sinistru, de orore,
A contempla o faja de-acele 'ngrozitoare,
In care vijulu arde, conduce spre mormentu!
Si se privesci o scena bohema, infernala,
La care 'nchipuirea s'aprinde, se rescoldu,
Gandindu ce pote-unu spectru hidosu de vagabondu,
Unu spectru tristu cu faja uscata si amara,
Orbite-adanci in care ardu doi carbuni cu para,
Si 'n centru lunei culte la ori ce pasu abondu! . . .
Sardoniei, au unu spiritu ce musca prin sarcasme,
Unu spiritu . . . rezultatulu actiunilor infame,
La care sorta trista, misera, i supunu;
Intelligenti, hazardulu prin scrieri i incerca,
Ca 'n proza seu in versuri adesea ori se placa,
Si geniulu se-i scape dintr'unu abisu comunu.
In adeveru adesea mai multu decata ori unde
Parisulu are 'n sinu-i o clasa ce petrunde
La geniu, dupa dile de lipsa, suferinti;
Gilbert, Moreau si *Murger*, intelligenti profunde,
Musset, celu mai de geniu din tote-aste fiinti! . . .
Caci nu esista note mai dulci si mai divine,
Decata acele versuri ce de *Musset* sunt pline,
De multe ori compuse pe muri la *Violon*;
Pe bulevardu, la baluri, sub arbori, prin gradine,
Studentu, bohemu p'atuncea, placeri, dureri, suspine
Le prefaca in perle eterne . . . cu 'nu creionu!
Sunt inca parti a vietii in clasele comune,
Din care eu aice cate ceva voiu spune,
Spre a-ti pute o vaga ideia completa;
Pre comice adesea, sunt scene militare;
Seu cand amicii *divei butelci* dupa 'ngropare
Mergu in vinatiri bune durerea a uitu.
Adesea-ori se 'ntempla ca *fratii* si *amicii*,
(Si in acesta clasa nu sunt decata calicii,)
Cand au vr'o 'ngropare civila de facutu,
S'adunu toti impreuna la cas'a mortuara,
Pornescu incetu spre gropa cu pompa funebrara,
Si 'n urma mergu se planga pe *fratele* perdutu.
Cuprinsi de o profunda si *vecinica* durere,
Sermanii *frati* nu afla mai dulce manganere,
Decata cinstind vinatiri la unu *amicu* crismaru;

Toasturi si vivate *Comunci* se închina,
 Séu jalea i petrunde si cin'a se termina
 Prin ghionturi . . . si masacrulu e crâncenu si amaru.
 Politia 'ntervine si cu asaltu isbesce
 A *fratilor* revolta, prin grosuri mi-i trêntesce;
 Banchetulu e o balta de sânge si de vinu!
Amici cu mâne rupte, cu ochii scosi unu frate
 Si altii multa vreme portu rani adânci în spate
 De ghionturi . . . suvenirulu funebrului festinu!
 Astfel dar se finesce civil'a 'nmormântare,
 Ce se repetu-adesea si lasa indignare
 In clasele înalte si culte de pe-aici:
 Ea este-o inventie pentru-a gasi mâncare
 Si beutura gratis la câti-va *frati* si-*amici*! . . .

(Finea va urmá.)

Petru V. Grigoriu.

Martirele libertatii italiene.

(Urmare.)

In butulu marei nenorociri, totu-de-una planá pe buzele Enrichettei unu sóre, care luminá închisórea întunecósa, stralucindu în modu binefacatoru si a supra celorlalti prizonieri.

Intr'aceea nu trecu multu si Enrichetta deveni morbósa. Zadarnice fure tóte silintile si rugamintile cá s'o lase afara din închisóre. Mai multe familie fruntasie din Venetia promisera a o primi si grigi în casa lor. In fine i-se dede si permissiunea, înse numai atunci, când se sciú cá bolnav'a nu se mai póte însanetosia si cá e aprópe de móрте. Ea muri în etate de 27 ani, dup' o bóla de treispre-diece luni.

Dupa ce sozii Enrichettei isi capetara libertatea, aflându-se în sigurantia pe pamentu francesu, numai de cât dupa debarcarea lor celebrara unu TeDeum serbatorescu întru amintirea nobilei martire.

Consângenitate ori amicia cu eroii libertatii séu numai unu semnu de compatimire pentru jertfele nenorocite espunea pe cele mai nobile femei mânte si vindicetei reactiunii învingátore. Mame, femei si sorori d'a luptatorilor pentru libertate, se maltratau în modulu celu mai înfioratoru. Mam'a si sor'a contelui *Ruvo*, ducess'a de *Pepoli*, cari arangiara o colecta patriotica, se têrira 'n închisóre si se 'ntinsera pe scaunulu de tortura, ér altele se tramisera 'n esilu. Chiar si a supra femeilor, cari coseau tricolorulu italianu inca se prevedea o pedépsa. Contess'a *Ros'a Testi Ranzoni* fu condamnata la arestu de trei ani, fiind c'a cusutu unu stindardu tricoloru italianu. Ducele de Modena întari sentintia acést'a, înse închisórea de fortarétia o schimbá în arest de monastire.

Unu june romanu, care traise în esilu timpu îndelungatu, d'odata cu erumperea revolutiei din Lombardi'a în 1848, scrisese mumei sale în Venetia, cá va veni a casa, cá s'o îmbracisíeze si apoi sê plece indata la lupta contra Austriei urgisite.

— D'atátia ani am doritu sê te revedu înainte d'a muri, — i respunse mum'a, — si dec'ai veni acum, cum asiu avé taria sê te lasu a plecá éra? Du-te, lupta-te, pentru patria! De vei cadé, acusi ne vom revedé în ceru. Ddieu îmi va resplatí acestu sacrificiu!

Alta muma isi tramise améndoi fiii în lupta, si audindu, cá unulu a remasu pe câmpulu de lupta, díse:

— Speru, cá celalaltu nu va fi fugitu.

Multe mame murira de superare pentru móртеa fiilor lor, séu pentru suferintiele celor din temnitie.

Pe esiafotu înca murira multime de femei si murira voióse pentru patri'a lor; ele se urcau la esiafotu cu pasi siguri si fara nici o frica plecau capulu sub securea gâdelui.

Intre aceste fu si *Eleonora Fonseca Pimentel*, un'a dintre cele mai frumoése si mai de spiritu femei italiene; ea fu decapitata în Neapolea, pe piaçia publica.

De origine din o familia avuta, vedjuta, din Neapolea, dotata de la natura cu calitati eminente, atrase de timpuriu a supra-si atentíunea generala; i-se admirá atátu frumsetia, cât si spiritulu, talentele si cultur'a ei înnalta. Primele-i încercári poetice le 'ncarcá de laude poetulu *Metastasio* si invetiati cei mai renumiti se uimiau de cunoscintiele sciintifice ale tinerei copile.

Cu o ânima însufletita pentru totu ce e maretiu si frumosu isi iubia înainte de tóte patri'a si libertatea; cu entusiasmu salutá ea primele începuturi ale revolutiei francese si jurá ura eterna regimului tiranicu alu Bourbonilor.

Când înaintara trupele francesese spre Neapolea sub conducerea generalului *Championnet*, Eleonor'a se folosi de tóta înfluint'a ei — cá sê deschida Francesilor portile. Plebea, famosii *Lazzaroni* din Neapolea, cari în ignorantia lor se faceau totu-de-una instrumentulu reactiunii, a inamiceii lor de móрте, corupta de regimu si cleru, luá o tînuta atât de amenintátore façia de partisanii libertatii, în cât acestia numai cu periculu vietii puteau iesi afara pe strade. Eleonor'a inse, curagiosa si 'ndrasnéta, aretà, cá nu-i pésa de multimea turburata; ea înarmá tóte femeile partidei sale si percurse stradele fara frica de *Lazzaronii* înfuriati; astfel scapá împreuna cu consógiele la castelulu *St. Elmo*.

Invingându libertatea si publicându-se republic'a, Eleonor'a isi consacrá tóte puterile pentru nóu'a ordine si se siliá cu vorb'a si 'n scrisu a-i documentá bunetátile, a atítia iubirea de libertate si independintia în ânimele tuturor, în fine a însuffá concetatiienilor sei inspirátiunea, ce o sêntia ea pentru caus'a cea sânta. Ea fondá unu diurnalu „*Monitoriu*lu de Neapolea“, în care cu armele bogatului seu spiritu luptá pentru suveranitatea poporulu. Cas'a ei érá locul de convenire pentru barbatii cei mai însemnati, cari se 'ntreceau cu Eleonor'a în devotamentu si sacrificiu pentru patria. Esemplulu femeii patriotice, elocintia-i stralucita, zelulu ei înfocatu, entusiasmau chiar si ânimi mai liniscite si mai reci.

Dupa caderea republicei si rentórcerea Bourbonilor, Eleonor'a fu trasa 'n procesu. Junt'a statulu o condamná la móрте. Constantia si curagiulu aretatu de Eleonor'a în tóte periclele n'o parasira nici în óra acést'a. Liniscita si plina de demnitate isi ascultá anunçiarea sentintiei de móрте si cu pasi fermi meise din prinsóre-i pâna pe piaçia unde érá radicatu esiafotulu.

Aici acceptá o multime enorma din plebea cea mai de róndu.

(Va urmá.)

N. Petra-Petrescu.

SALONUL

Conversare cu cetitórele.

Pace séu resboiu? . . .

Nu ve spariati, onorabile cetitóre, nu vreu sè facu politica. Scíu bine cà a face politica, séu mai bine a vorbi de politica, în presint'á damelor, este o — nepolitica. În punctulu acest'a barbatii si femeile nu se potu întielege, càci alt'a e politic'a barbatului si alt'a a femeii, de cumva adeca si femeile — facu politica.

Déca facu? Facu dñeu, si înca dóra în mesura mai mare decât barbatii, celu puçinu încât privesce efectulu. De cumva femeia întreprinde ceva, de siguru reese, càci cine i-ar putè resiste? Planulu barbatului înse de multe ori nu ese la cale. Elu, puterniculu, domnulu creatiunii, nu arare ori trebue sè chiamo intru ajutoru conlucrarea femeiesca. Ma unu proverbu francesu, plinu de galanteria, dice, cà nici unu lucru frumosu nu se pòte îndepliní fara concursulu femeilor.

Astfel dara, se 'ntielege de sine, cà lucrulu celu mai frumosu — dupa conceptulu barbatilor — politic'a înca nu se pòte face fara ajutorulu femeilor. Secsulu slabu are fòrte mare rolu pe terenulu acest'a. Ma, déca vom considerá bine istoria, vom vedé, cà de multe ori si politic'a a fost condusa de femei, si barbatii nu erau decât niste instruminte órbe în unele mâni delicate.

Istoria ne învétia, cà motivulu multor fapte mari n'a fost decât unu surisu, o stringere de mâna, séu vr'o ochire. Èr unu filosofu ni spune, cà acele tieri sùnt mai fericite, pe a caror tronuri siedu femei, pentru cà acolo barbatii domnescu, — pe când în cele cu domnitori nominali barbatesci femeile își desvòlta dicitatur'a lor.

Nu voiu sè desbatemu acuma adevèrulu acestei tese, càci nu întra în cadrulu ce facusem acestei conversatiunii. Vreu sè constatu numai atât'a, cà concursulu femeiescu în politica este pericolosu pentru barbatu, — càci prin ajutorulu ei dènsulu fòrte adese ori se pomenesce, cà nu acolo a ajunsu unde elu a voitu; nu s'a facutu aceea ce dènsulu a voitu, si cà prin urmare elu n'a condusu, ci a fost condusu. Èta caus'a, pentru care a vorbi de politica în presint'á damelor — este nepolitica.

Dar nu numai fric'a de acestu pericolu, ci chiar si politet'á trebue sè puna stavila unui barbatu în privint'á acest'a. Nu tóte femeile facu politica, nu tóte o iubescu. Si s'o spunemu fara reserva, tocmai acele sùnt mai amabile. Ori cum s'o consideràm, politic'a nu este unu lucru frumosu, càci nadusiesce inspiratiunile ànimei, se servesce de intrigi si se 'ntemeieza pe lips'a consciintiei sufletului. E bine, femeia care corespunde acestor cerintie nu mai pòte sè aiba respectulu unui barbatu, càci ea numai de jumetate e femeia, èr de jumetate a devenitu unu — demonu.

Este înse o mare întrebare, cà unde se 'ncepe politic'a? Sùnt acte importante, la cari de multe ori conlucra tóta natiunea. Sùnt idei, cari inspira si însufletiescu pe toti fiii si pe tóte ficele unei tieri. Sùnt unele necessitati, cari pe toti ne îndatorescu, prin urmare toti trebue sè ne facemu dator'á. Tóte aceste,

considerate din punctulu de vedere generalu alu unei definitiuni, s'aru putè aduná sub conceptulu cuvèntulu „politica.“ Si totusi nu sùnt acést'a.

Cuvintele „pace“ si „resboiu“ de siguru indica unu terenu politicu alu conversatiunii, si totusi când la începutulu acestei conversári am întrebatu: „Pace séu resboiu?“ — eu nici decât n'am voitu sè facu politica. Am pusu o întrebare, la care tocmai acuma multi parinti, multe mame, frati si surori, multe candidate de mirese, multi prieteni aru dorí sè scia respunde positivu.

Întrebarea pazei si a resboiului atinge multe ànime, pune în vibrare cele mai delicate corde ale sufletului, deci ea ocupa cu totu dreptulu loculu seu pe paginele aceste.

O! cu ce placere asiu dorí sè potu respunde la ea! Câte ànime asiu usiorá, câte suspine asiu stinge si câte temeri asiu aliná. Ce rolu frumosu ar fi acest'a pentru mine!

Remuneratiunea ar fi cea mai frumoasa ce se pòte întipui: alinarea suferintielor ce întuneca cerulu ànimei, usiorarea sufletelor împovarate de nelinisciri, si readucerea fericirii în familie. A scí, cà amu redatu cuiva fericirea, este o placere mai innalta decâtu acést'a? Ea e ènsasi fericirea!

Cum sè nu-mi para dar fòrte reu, cà nu-mi potu îndepliní acést'a dorintia? Actiunile diplomatilor sùnt pline de enigme. Ceea ce facu astadi, ei demintiescu mâne. Din lucràrile lor nu putemu sci ce va urmá?

Pace séu resboiu?

Josifu Vulcanu.

Gândirile unei femei frumoase.

* Prin privire femeile se batu în duelu.

* În amoru, celu ce se plânge vré sè fia consolatu.

* Modesti'a nu este de cât o vanitate civilisata; simplicitatea i este superióra.

* Imbuibarea de placheri este unu verme rodietoru care se pune în ànim'a ori carei simtîri.

* Când cineva voesce sè vorbésca reu de altu cineva, începe mai totu-de-una de a dice despre dènsulu bine negativu.

* Ori cât de puçinu ar frecventá cineva o societate rea, i remâne totu-de-una o péta.

* Când femeia a ruptu barier'a prejudecàtilor, se lovesce de tóte asprimele vietii.

* O femeia care solicita este o femeia ce se compromite.

* Nu se reia nimicu asia de durerosu cá afectiunea sa.

* Amorul este la ànima aceea ce este o radia a sórelui la natura, e totu-de-una urmata de umbre.

* Când o femeia are atacuri de nervi la cea mai mica contrarietate, la trei casuri ea se preface celu puçinu pentru unulu.

* Dóue luni de absintia inviosiesce unu amoru nascund, trei îl facu adesea sè móra.

* Sinulu unei femei este singurul refugiu unde unu omu pòte sè plânga fara slabiciune.

Literatura si arti

Dlu Pascaly, precum ni se scrie din Bucuresci, este decisu că în ver'a acésta sè vina cu o trupa mica dar bine alésa spre a dá reprezentatîuni în unele orasie din Transilvania si Ungaria. Salutânu cu bucuria acésta intentiune a dlui Pascaly si sîntemu convinsi, că si publiculu pe unde va trece, îl va întimpiná pretîndene cu caldura.

„**Amoru si dincolo de mormentu**“, novela de Ponson du Terrail, tradusa de dlu N. F. Negrutîu, a esitu de sub tipariu la Sibîiu si se afla de vëndiare la traducatorulu în Gherla. Pretîulu 30 cr.

Dlu Grigoriu T. Miculescu a scosu de sub tiparu o carticica intitulata : „**Colecta de recepte din economía, industria, comerciului si chemía, pentru economi, industriasi, meseriasi si comercianti.**“ Se afla de vëndiare la editorulu dlu N. F. Negrutîu în Gherla, pretîulu 50 cr.

Concertulu trei Leria a reesîtu bine la Bucuresci. „**Dorobantîulu**“ scrie, că tiner'a artista si-a atrasu cele mai meritate incuragiári, pentru vocea-i dulce si grációsa, dar mai cu séma pentru metod'a-i alésa, pentru studiulu ce se observá în cântulu dsale. Pe lânga aplause, a culesu mai multe buchete, dintre care unulu din partea M. S. Dómnei protectórea tineri artiste, care asistá la spectacolu.

Biserica si scóla.

Sinodulu archidieceasanu din Sibîiu în sîdinti'a a dóu'a ântâiu verificá pe deputati noi, se întregira comisiunile, se decise cá pe lânga protocolu sè se mai pórté si unu diuaru, apoi se primi cá pe viitoru sè se dea deputatilor concediu numai din motive importante, se otari cá catechetulu de la scólele din Reghin sè nu capete léfa ceruta, ci numai sè fía consideratu la împartîrea ajutorului de statu; în privintîa împartîrii stipendiilor Coloja din Abrudu s'a decisu sè se preferé tinerii din Abrudu, apoi cei din muntii apuseni, în urma tinerii din archidieceasa. În sîdinti'a a trei'a, înainte de deschidere, s'a decisu cá protocélele sinodului sè se tiparésca cu ortografi'a etimologica de pân'acuma; deputatulu Stravoiu facti interpelatiune în privintîa ordinului, datu de ministrulu de culte relativu la serbatórea Stlu Stefanu, care într'aceea s'a si retrasu; apoi consistorulu fu îndrumatu, cá în cestiunea prioritatii bái de arama St. Domokos si a actiilor de la societatea brasívóena de bái, sè purcéda la compunerea bilantiului anualu; se facura unele schimbari în actulu fundatiunалу alu repausatului Siaguna, — si se votá unu proiectu de instructiune pentru procedura la alegerile de deputati la sinodulu archidieceasanu.

Sinodulu eparchialu aradanu, deschisu de Il. S. Pr. S. parinte episcopu diecesanu Ioanu Metianu, în sîdinti'a prima a îndrumatu rapórtéle facute si petitiunile sosite, la comisiunile respective; se verificare deputati alesi: Ioanu P. Desseanu, Dimitrie Carabasîu, — pe Ioanu Suciú îl verificá conditiunatu, ér alegerea dlor Ioanu Buna si Const. Dragoiu nu se intari, — în fine se completara unele comisiuni.

„**O carte recomandata pentru scóle.** Ministrulu de culte a recomandat cartea intitulata : „Ele-

mente din constitutiunea patriei“ de Teodoru Petriștoru spre întrebuintiare în scólele românesci.

Societati si institute.

„**Români'a Juna**“, societatea literaria a tinerimei române din Viena, si-a constituitu comitetulu pe semestrulu alu doile astfel: presiedinte drd. med. Octaviu Blasianu, vice-presiedinte C. Popu juristu, secretari B. Voina fil., T. Ratiu technicu, cassariu I. Cornea technicu, controloru D. Steopoe technicu, comisiunea revedietóre: Dr. N. Hanganutiú medicu, N. Popa medicinistu, D. Jovitîa technicu; comisiunea literaria: B. M. Lazaru technicu, dr. med. Nicolau Hanganutiú, Ioanu S. Paulu technicu, N. Grigoreanu fil.; Paulu Budiú fil.

Reuniunea invetiatorilor din protopopiatulu de Leta-mare si-a tinutu adunarea generala în joi'a dupa Pasci, în comun'a Virtisîu, sub presidiulu Rds. D. protopopu si canonicu onor. Nicolau Vulcanu. Dureré! apelulu îndreptatu catra preotínea diecesana d'a luá parte la acésta adunare nu avú nici unu resultat, căci nici unulu nu se înfagisîa, afara de cei câtiiva din protopopiatulu acésta. Invetiatorii presinti dederá proba de zelulu lor. Se tinura dóue disertatiuni, un'a de Ioanu Muresianu invetiatoru în Leta-mare, si alt'a de Georgiu Cretîu invetiatoru în Virtisîu. Viitórea adunare generala se va tîné la tórna în opidulu Leta-mare.

Ce e nou ?

Atentatu contra ímperatului Vilelmu. Sâmbeta, la 11 l. c., dupa miédiadi la órele trei si jumetate, s'a facutu în Berlin unu atentatu la viétîa ímperatului Vilelmu, care trecea cu tras'a — în care se aflá si fic'a sa marea-ducessa de Baden — tocmai înainte palatului ambassadorului russescu. Atentatorulu este unu calfa de tincarú din Lipsia, cu numele Hödel. Dênsulu e numai de 17—18 ani. A datu trei focuri, dar nici unulu n'a nimeritu. Elu fu prinsu îndata. Sgomotulu produsu în poporatiune a fost mare; înainte palatului s'a adunatu o multíme de ómeni, carora ímperatulu s'a aretatú pe balconu. A dóu'a dí ímperatulu s'a dusu la teatru unde a fost primitu cu entusiasmu. Sér'a orasiulu fu iluminatu. Se díce, cá atentatorulu e unu socialu-democratu.

Diet'a în dilele trecute avú niste sîdintîe fórté sgomotóse. Se debatú petitiunea comitatului Pesta în contra aceluí ordinu alu ministrului de interne, prin care acésta restrinse dreptulu de întrunire. Opositiunile atacara fórté aspru pe ministrulu, si în deosebi deputatulu Desideriu Szilágyi combatú fara crutiare si cu multu efectu ordinulu ministrului. Facêndu-se votare nominala, guvernulu avú majoritate de 32 voturi. Deputatii români votara astfel: cu guvernulu: Antonescu, Ciple, Ioanovicu, Misiciu, Nistor, Romanu, Serbu, — contra: Balomiri, Stupa, — absentara: Borlea, Cosma, Doda, Gurbanu, Hodosiu, Mihali, A. Popu si G. Popu.

Íntrebarea pacci séu a resboiului se va decide în timpu scurtu. Séu congressu séu resboiu, acésta e alternativ'a. Angli'a pretinde, cá Russi'a sè substérna congressulu totu tratatulu de pace de la San Stefano.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru: **IOSIFU VULCANU.**